

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2655/2024
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Информатика“ Нови Сад, чији је пуномоћник Стеван Вигњевић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., коју заступа пуномоћник Жељко Радновић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни тужиоца ЈКП „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Синиша Љубичић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 7584/23 од 26.10.2023. године, у седници одржаној 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 7584/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 8580/22 од 18.07.2023. године, жалба тужене од 15.07.2023. године одбачена је, као неблагоприятна.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 7584/23 од 26.10.2023. године, ставом првим изреке жалба тужене је одбијена и потврђено је решење Основног суда у Новом Саду П 8580/22 од 18.07.2023. године, док су ставом другим изреке одбијени захтеви тужене и умешача на страни тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда ревизију је благовремено изјавила тужена са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Врховни суд је испитао добијано решење, у смислу члана 408., у вези члана 420. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 10/23) и оценио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Правноснажним решењем другостепеног суда потврђено је решење првостепеног суда којим је одбачена као неблаговремена жалба тужене изјављена против првостепене пресуде П 8580/2022 којом је делимично усвојен тужбени захтев, имајући у виду да је првостепену пресуду тужена примила 06.07.2023. године, на адресу коју је тужена означила као адресу за пријем поште- ... улица бр. ..., последњи дан рока за жалбу је био 14.07.2023. године (петак), а да је тужена жалбу изјавила преко поште, препорученом пошљицом 15.07.2023. године.

Врховни суд је оценио да је другостепени суд правилно потврдио првостепено решење којим је жалба тужене одбачена као неблаговремена, пошто је изјављена после истека законског рока за њено подношење.

Чланом 479. став 3. у вези става 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве жалбу против првостепене пресуде којом се окончава парница у споровима мале вредности у року од 8 дана, док је ставом 4. истог члана прописано да се рок за жалбу рачуна од дана објављивања пресуде, а ако је пресуда достављена странци рок се рачуна од дана достављања. Жалба је неблаговремена ако је изјављена после истека законског рока за њено подношење, јер тако прописује члан 378. став 2. истог Закона.

Подносак који је везан за рок је благовремен ако је поднет суду пре истека рока, а дан подношења поднеска упућеног суду преко поште препорученом пошљицом сматра се као дан подношења суду према члану 104. став 1. и 2. Закона о парничном поступку.

У конкретном случају, првостепеном пресудом окончана је парница у спору мале вредности. Према повратници у спису, првостепена пресуда је пуномоћнику тужене достављена 06.07.2023. године. Рок од осам дана истекао је 14.07.2023. године (петак), па је жалба тужене, која је поднета преко поште, препорученом пошљицом 15.07.2023. године, неблаговремена.

Врховни суд је ценио све наводе ревизије, али се тим наводима не доводи у сумњу правилност побијаног решења, због чега они нису посебно образложени.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео на основу члана 420. став 3, у вези члана 414. став 1. и члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**